

IN NAAM DER KONINGIN!

19303 / HA ZA 97-2693

Vonnis van de Arrondissementsrechtbank te 's-Hertogenbosch,
MEERVOUDIGE KAMER voor de behandeling van burgerlijke zaken;

Gewezen in de zaak van:

30 oktober 1998
-0-0-0-0-0-

DE VERENIGING MET VOLLEDIGE
RECHTSBEVOEGDHEID
DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE
MAATSCHAPPIJ TER BEVORDERING DER
PHARMACIE,
gevestigd en kantoorhoudende te
's-Gravenhage;
eiseres bij exploit van 11 november
1997;
procureur mr. W.M.C. van der Eerden;
advocaat Mr. B.J.E Gorissen
('s-Gravenhage);

t e g e n :

1. DE VERENIGING MET VOLLEDIGE
RECHTSBEVOEGDHEID
DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN
BELASTINGBETALERS,
gevestigd en kantoorhoudende te
's-Hertogenbosch;
gedaagde sub 1 bij bovengenoemd
exploit;
procureur mr. E.G.M. van Ewijk;
2. LUCAS FRANCISCUS MARIA VAN DER
HOEVEN,
wonende te Nijmegen;
gedaagde sub 2 bij bovengenoemd
exploit;
procureur mr. P.J.A.M. Baudoin;
advocaat mr. W. Waardenburg;
=====

1. Het verloop van de procedure.

Eiseres, hierna te noemen de KNMP, heeft nadat de president van de rechtbank had bepaald dat geen gelegenheid zal worden geboden tot het nemen van conclusies van repliek en dupliek, gedaagden bij exploit d.d. 11 november 1997 gedagvaard. Ter zitting van deze rechtbank d.d. 21 november 1997 is tegen gedaagde sub 1 verstek verleend, terwijl de zaak ten opzichte van gedaagde sub 2 is aangehouden. Nadat KNMP het desbetreffende uittreksel uit het audiëntieblad had laten betekenen en gedaagde sub 1 had opgeroepen om in deze zaak te verschijnen teneinde voort te procederen op voormelde dagvaarding, heeft zij bij naar de dagvaarding verwijzende conclusie van eis onder overlegging van 21 producties gesteld en gevorderd zoals hierna zal worden weergegeven. Gedaagde sub 1 heeft het verstek gezuiverd.

Gedaagden, hierna te noemen NVB en Van der Hoeven, hebben ieder daarop onder overlegging van respectievelijk 1 en 19 producties een conclusie van antwoord genomen. Vervolgens hebben partijen hun respectieve standpunt bepleit, waarbij KNMP tevens een akte houdende producties heeft genomen.

Tenslotte hebben partijen de processtukken (inclusief de pleitnotities van de raadsman van KNMP en de pleitnotities van de raadsman van Van der Hoeven) aan de rechtbank overgelegd ter fine van vonnis.

2. Het geschil.

2.1. KNMP heeft bij dagvaarding gevorderd dat bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, gedaagden wordt bevolen in het eerstvolgende nummer van de Belastingbetaler een rectificatie op te nemen, die tenminste op de voorpagina wordt aangekondigd en waarvan de tekst op pagina 3 dan wel op een even prominente plaats in het blad dient te worden opgenomen, welke rectificatie een nader door KNMP opgegeven tekst dient te hebben. Daarnaast heeft KNMP gevorderd dat gedaagden wordt verboden aan de nader genoemde rectificatie enig eigen commentaar toe te voegen, op welke wijze dan ook en op welke plaats dan ook in de Belastingbetaler en evenmin in de komende nummers van de Belastingbetaler, in elk geval gedurende de jaren 1997 en 1998, onder de bepaling dat gedaagden een dwangsom verbeuren van f 100.000,= per aflevering van de Belastingbetaler waarmee zij in gebreke zijn met het naleven van voornoemde geboden en per keer dat zij voornoemde geboden (bedoeld is: verboden, Rechtbank) overtreden, althans zodanige voorzieningen te treffen als de rechtbank gepast acht, met veroordeling van gedaagden in de kosten van de procedure.

2.2. KNMP stelt daartoe - kort weergegeven - het volgende. In de "Belastingbetaler" van juli 1997, nummer 3, (uitgave van NVB) verscheen de publicatie "De verzwegen inkomsten van de apothekers", geschreven door Van der Hoeven. Het artikel bevat feitelijke onjuistheden. Voorts is de tendens van het artikel onnodig grievend en denigrerend voor KNMP en de bij haar aangesloten apothekers, onder meer op de punten van de omvang van bonussen en kortingen, omvang inkomen en inkomensopbouw van apothekers, als hieronder nader te bespreken.

2.3. NVB en Van der Hoeven betwisten ieder gehouden te zijn tot rectificatie. Van der Hoeven stelt op grond van de ten tijde van het artikel voorhanden zijnde informatie (als nader te bespreken) het artikel inclusief de daarin opgenomen aannamen te hebben mogen schrijven. Het is KNMP die op de (juiste) cijfers zit doch deze niet verstrekt. Nu KNMP niet eerder heeft geageerd tegen twee artikelen met dezelfde strekking als in 1994 in het weekblad Elsevier gepubliceerd, heeft zij haar recht verwerkt althans kan zij in

redelijkheid thans niet meer vorderen zoals zij vordert. Van der Hoeven beroept zich tevens op de werking van artikelen 7 Gw en 10 EVRM.

Subsidiair beroept Van der Hoeven zich op de werking van artikel 6:168 lid 1 BW.

NVB stelt zich op het standpunt dat zij alvorens tot publicatie over te gaan een screening van de inhoud van de kopij heeft laten plaatsvinden. Daarbij is het onderwerp controversieel gebleken doch feitelijke onjuistheden zijn niet bij voorbaat gebleken. De tendens en het taalgebruik van het artikel zijn kritisch doch niet onnodig grievend voor apothekers noch KNMP zelve geacht. NVB is voldoende zorgvuldig te werk gegaan.

Tenslotte heeft NVB bij pleidooi erop gewezen dat het tijdschrift De Belastingbetaler niet meer bestaat zodat de gevorderde rectificatie zonder meer niet kan worden toegewezen.

2.4. KNMP heeft bij pleidooi bij haar stellingname volhard en benadrukt dat zij met name het totaalbeeld als opkomend uit het gewraakte artikel onrechtmatig acht. De essentie van het geschil is, aldus KNMP, dat het bestreden artikel de indruk bij het relevante publiek wekt, in strijd met de werkelijkheid, dat alle apothekers, onder meer, stelselmatig veel te veel bonussen en kortingen incasseren. De tendens van het artikel is onnodig grievend en denigrerend en daarmee onzorgvuldig. Een en ander wordt versterkt door de gebruikte tussenkopjes.

KNMP benadrukt dat zij noch vooraf noch achteraf de gelegenheid heeft gehad tot een weerwoord.

KNMP heeft voorts naar aanleiding van de mededeling aangaande het niet meer bestaan van het tijdschrift De Belastingbetaler verzocht haar vordering aldus te begrijpen dat zij toezending wenst per brief van de door haar gewenste rectificatie aan alle leden van NVB.

3. De beoordeling

3.1. Als enerzijds gesteld en anderzijds erkend dan wel niet of onvoldoende gemotiveerd weersproken alsmede op grond van de in zoverre niet weersproken producties, is tussen partijen het volgende komen vast te staan:

A. De NVB heeft in het verleden ter invulling van haar verenigingsdoelstelling "Het fiscaal en financieel magazine van de Nederlandse Vereniging van Belastingbetalers 'De Belastingbetaler'" uitgegeven.

B. De NVB telt 7000 leden. Als ledenmagazine ontvingen de leden tweemaandelijks De Belastingbetaler.

C. Van der Hoeven heeft op verzoek van NVB een artikel geschreven over de problematiek van bonussen en kortingen voor apothekers, geheten "De verzwegen inkomsten van de apothekers" (hierna te noemen : het artikel).

D. Het artikel is door NVB opgenomen in de aflevering van De Belastingbetaler van juli 1997 (nummer 3), waarin ook andere artikelen waren opgenomen betreffende de kosten van de gezondheidszorg onder de rubrieksvermelding "Verspilling in de gezondheidszorg".

3.2. KNMP, die kan worden aangemerkt als een vereniging als bedoeld in artikel 3:305a lid 1 BW, is ontvankelijk in haar vordering nu uit de overgelegde producties, in het bijzonder productie 22 als bij nadere akte door KNMP in het geding gebracht, blijkt dat zij voorafgaand aan de procedure heeft getracht het gevorderde door het voeren van overleg met gedaagden te bereiken, zoals artikel 3:305a lid 2 BW voorschrijft.

3.3. De onderhavige kwestie dient te worden gezien aan de hand van artikel 10 EVRM en de aangaande lid 2 van genoemd artikel in de rechtspraak ontwikkelde criteria als blijkend uit o.m. de door partijen zelve genoemde uitspraken HR 24 juni 1983, NJ 1984, 801 en HR 6 januari 1995, NJ 1995, 422.

Derhalve moet de vraag worden beantwoord of voldaan is aan het vereiste dat in dezen in een democratische samenleving toewijzing van de door KNMP gewenste rectificatie c.a. van het door haar gewraakte artikel noodzakelijk is ter bescherming van de goede naam van (de leden van) KNMP. Het antwoord vereist een afweging waarbij, rekening houdend met alle omstandigheden van het geval, wordt nagegaan welk belang in dezen het zwaarst weegt: het recht op vrijheid van meningsuiting enerzijds of het recht op eer en goede naam, er in dezen met name in bestaande als beroepsgroep van openbare apothekers niet althans niet lichtvaardig in een kwaad daglicht te worden geplaatst anderzijds.

De bezwaren van KNMP kunnen in twee - overigens samenhangende - groepen worden onderscheiden : het artikel bevat een aantal feitelijke onjuistheden en de toonzetting en tendens van de gehele publicatie is onnodig grievend en denigrerend voor (leden van) KNMP.

3.4. De (beweerde) feitelijke onjuistheden

3.4.1. Het gemiddelde B & K percentage en andere cijfers.

a. Het is een feit van algemene bekendheid dat de kosten van medicijnen c.a. een belangrijk onderdeel uitmaken van de kosten van de gezondheidszorg. Waar de (openbare) apothekers als enigen gerechtigd zijn tot het afleveren van zogenaamde "uitsluitend-recept" (U.R.) geneesmiddelen en hun inkomen verdienen als belangrijke schakel in de keten van

medicijnverstrekking, zijn de inkomens van de apothekers als onderdeel van de kosten van medicijnen al jaren voorwerp van publiek debat, onder meer in het parlement.

b. Zoals productie X (Conclusie van Antwoord Van der Hoeven) bijvoorbeeld leert, vormden de kortingen en bonussen (hierna ook te noemen B & K) als door apothekers van de groothandel ontvangen, kort voor publicatie van het door KNMP gewraakte artikel nog aanleiding voor een debat in de Tweede Kamer. Dit debat heeft uiteindelijk geresulteerd in een op 26 juni 1997 aangenomen motie Oudkerk/ Van Vliet (productie XI Conclusie van Antwoord Van der Hoeven), waarin de regering wordt verzocht een aanwijzing te geven de richtlijn inkoopvergoeding structureel met 10 % te verlagen. KNMP heeft zich tegen deze verzochte maatregel uitdrukkelijk verzet, zoals blijkt uit productie 20 bij de Conclusie van Eis. Zulks laat onverlet dat de inkomenspositie van apothekers (waaronder leden van KNMP) in het bijzonder de rol van de B & K daarin, uitdrukkelijk ter discussie stond op of omstreeks juli 1997 zodat sprake was van een actueel onderwerp, dat onmiskenbaar ook het algemeen belang betrof.

c. De door de diverse partijen ruim overgelegde informatie levert geen concludent uitsluitsel op aangaande de vraag welk percentage B & K door de gemiddelde apotheker in 1993 en in latere jaren is ontvangen over de diverse door hem of haar aangeschafte medicijnen, zoals blijkt uit een hieronder te geven beknopte weergave van de verschillende visies en de voorts uit de overgelegde producties blijkende omstandigheden.

- De door KNMP overgelegde pagina's uit het Retail Wholesale Group rapport van 15 november 1994 "Voorstudie Onderzoek Farmaceutische groothandel in de extramurale markt" (productie 10 conclusie van eis) bevatten weliswaar het door KNMP benadrukte percentage van 7,4% gemiddeld terzake van kortingen en bonussen (exclusief waardepapieren) doch dit is geen absoluut getal. Het gaat hier immers om cijfers met een "voorlopig karakter" (onderdeel 623) terwijl als toelichting "N.B.2" van betekenis is. Deze nota bene vermeldt:

"De in bovenstaande tabel voor de verschillende marktpartijen weergegeven totale post kortingen en bonussen (exclusief opbrengsten van waardepapieren, free goods e.d.), is een benadering van de gemiddelde situatie. Met betrekking tot bepaalde marktpartijen kan het totaalcijfer van de kortingen en bonussen aan de lage kant lijken. Daarbij dient echter te worden bedacht, dat de gegeven indicaties gemiddelden betreffen en derhalve afwijken van incidenteel voorkomende 'extreme' situaties, die overigens veelvuldig (en in ruimere kring) worden besproken. Bovendien is bij de hier aangegeven kortingen en bonussen geen rekening gehouden met **bijzondere** regelingen (free-goods, e.d.), die volgens de branche vooral in het niet-reguliere groothandelskanaal (d.w.z. buiten het VFG's traject) zouden worden gehanteerd (zie de beschrijving van de post kortingen en bonussen in paragraaf 4.4.)"

- Hetzelfde geldt voor de rapportage van het quick scan onderzoek van Moret Ernst & Young van 4 april 1997 (productie 8 Conclusie van Eis). Het gaat daarbij om een indicatief

onderzoek naar de B & K "op faktuur", met daarbij de toevoeging "Dit onverminderd het feit dat ook B & K worden toegekend die niet middels facturen worden verrekend". De onderzoekers spreken voorts uitdrukkelijk over "deze weerbarstige materie" en komen bij een steekproef bij 16 apothekers tot een gemiddelde korting van 5,82 % in 1995, die is gedaald tot 5,07 % in 1996 (variërend van 3,53 % tot 11,58 %).

- In het door KNMP niet bestreden Elsevier artikel van 17 december 1994 (productie 14 Conclusie van Eis) is sprake van een gemiddeld kortingspercentage B & K van 11,24 %.

- De minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft voorts met KNMP afspraken gemaakt over een zogenaamd 'claw-backsysteem' (productie X Conclusie van Antwoord Van der Hoeven, p. 97-6798), samenhangend met het verschil tussen gemiddeld feitelijk inkomen en norminkomen, waarmee een netto-opbrengst wordt gegenereerd van 100 miljoen gulden in 1998 en 150 miljoen gulden in 1998. Terzake merkt de minister nog op "

"Ik wil dan ook veel liever wachten tot wij echt zekerheid hebben en informatie hebben over 1996. Dan ben ik ook een voorstander van claw-back ten bate van de consument, zoals wij dat ook hebben afgesproken, met dank aan de apotheker die door scherp inkoopgedrag zulke hoge kortingen en bonussen heeft weten te bedingen"

- Op verzoek van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport zal een - Europees aanbesteed middels EG-publicatieblad S 193/233- onderzoek worden gedaan naar de omvang van bonussen en kortingen.

d. In het licht van het bovenstaande kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden gesteld dat het door Van der Hoeven gehanteerde kortingspercentage, rekening houdend met de zogenaamde niet-zichtbare kortingen en met de door diverse personen/instanties genoemde verschillende percentages en bedragen, een zodanige schatting vormt dat het gebruik daarvan in een opiniërend artikel jegens KNMP onrechtmatig zou zijn, althans Van der Hoeven ertoe zou hebben moeten brengen van het gebruik van die schatting af te zien. Dit klemmt temeer nu de inkomenspositie van apothekers ten tijde van de publicatie van het artikel al ter discussie stond en als zodanig het artikel terzake geen dusdanig gevolg kan hebben gesorteerd dat Van der Hoeven, daarmee in redelijkheid op voorhand rekening houdend, tot een andere aanpak had moeten besluiten.

e. Overigens meent de rechtbank dat de stelling van Van der Hoeven, inhoudende dat KNMP zorg kan dragen voor exacte cijfers doch dit nalaat, niet zonder meer als rechtvaardiging kan dienen voor het uiten van ongefundeerde vermoedens en het gebruiken van volstrekt willekeurige getallen. Zoals hierboven is overwogen is daarvan in dezen evenwel geen sprake.

3.4.2. Het inkomen van de gemiddelde apotheker.

a. In het gewraakte artikel vermeldt Van der Hoeven "de apothekers behoren met hun 1,2 miljoen aan bruto-inkomsten per jaar tot de best verdienende Nederlanders. En dan zijn er ook nog de B&K".

Hierbij hanteert Van der Hoeven gegevens uit 1994, zoals reeds aan het begin de berekening vermeld.

b. Met KNMP is de rechtbank van oordeel dat de door Van der Hoeven gehanteerde berekeningsmethode als zodanig niet deugt. Bij de praktijkkostenvergoeding en het norminkomen telt Van der Hoeven blijkbaar o.m. de omzet aan generieke producten op. Dit terwijl de apotheker slechts - aldus het betoog van Van der Hoeven zelf in het artikel - een derde deel van de besparing ten gevolge van het gebruik van generieke producten in plaats van merkgeneesmiddelen mag houden, hetgeen evenmin een derde deel van de omzet in generieke producten vormt (zoals Van der Hoeven in zijn artikel vervolgens betoogt). De onjuistheid en gedeeltelijke onbegrijpelijkheid van de berekening is echter - ook uitgaande van de gemiddelde lezer - zo evident dat naar het oordeel van de rechtbank een rectificatie op dit punt niet noodzakelijk is, althans door KNMP in redelijkheid niet kan worden verlangd. Hieronder zal worden gezien of dit, gevoegd bij de gekozen wijze van presentatie, tot een nader oordeel kan leiden.

c. Overigens meent de rechtbank dat het verschil tussen bruto-inkomen en netto-inkomen de lezers van De Belastingbetaler, orgaan van de NVB, naar met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid mag worden aangenomen, wel duidelijk zal zijn geweest.

3.5. De toonzetting en tendens van de gehele publicatie.

a. Bij pleidooi heeft KNMP met name aandacht gevraagd voor de kop van het artikel "De verzwegen inkomsten van de apothekers", de tussenkopjes (zie hieronder) en de oogvanger "Apothekers verzwegen meer dan twee miljard gulden aan inkomsten".

In het bijzonder zou de kop van het artikel, samenhangend met de plaatsing in een blad voor leden van de Nederlandse Vereniging van Belastingbetalers suggereren dat apothekers inkomsten voor de Belastingdienst verzwijgen.

Waar bij de beoordeling van het effect van een kop van een artikel op de gemiddelde lezer zowel de plaatsing in het betreffende tijdschrift als de inhoud van het artikel moet worden betrokken, kan de rechtbank KNMP in haar benadering niet volgen.

Het artikel vormt een voor de hand liggend onderdeel van een artikelenreeks in het betreffende nummer van de Belastingbetaler (als productie gevoegd bij het procesdossier

van KNMP) aangaande het thema "*Verspilling in de gezondheidszorg*". Het artikel laat er geen misverstand over bestaan dat de inkomsten uit B & K de afgelopen 25 jaar zouden zijn verzwegen richting het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, het ministerie met wie apothekers onder meer overleggen over de prijs van medicijnen en het voor apothekers te verwerven inkomen.

Uit de door Van der Hoeven in het geding gebrachte producties (als onder meer hierboven besproken, alsook productie II, de memorie van toelichting bij de Wet op de Geneesmiddelenprijzen) en ook de door KNMP overgelegde productie 3 bij conclusie van eis blijkt dat diezelfde overheid meent dat de "marge-concurrentie" (tot uitdrukking komend in B&K) ten goede moet komen aan de eindgebruiker en niet aan de apotheker. In die context, vanuit de positie van de eindgebruiker bezien, kan het oordeel worden uitgesproken dat het boven 4 % ontvangen B&K meer is dan was toegestaan. Dat de afgelopen 25 jaar "onrechtmatige inkomsten" uit B&K zouden zijn ontvangen als geschat is een oordeel van Van der Hoeven, dat in de gegeven omstandigheden als niet ongefundeerd en derhalve verdedigbaar kan worden gekwalificeerd. De oogvanger beoogt bij de weergegeven schatting aan te sluiten en is als zodanig niet onnodig grievend.

Naar de rechtbank begrijpt heeft KNMP geen bezwaren tegen de tussenkopjes "*apothekers zijn boos*", "*verzekeraars gebudgetteerd*" en "*tenslotte*".

Het tussenkopje "*geldwolven*" staat tussen aanhalingstekens en is evident ontleend aan een citaat van de heer Hagenzieker, voorzitter van KNMP. Gesteld noch gebleken is dat het citaat onjuist is weergegeven. Van der Hoeven mocht de door KNMP zelve waargenomen beeldvorming dan ook benutten ter aanhef van een passage die over de geschatte niet gemelde B&K inkomsten ging.

Het tussenkopje "*Best verdienende Nederlanders*" acht de rechtbank evenmin onnodig grievend. Hoewel (zie hierboven) de door Van der Hoeven uitgevoerde berekening evident géén hout snijdt, vermag de rechtbank immers niet in te zien dat de beeldvorming als zouden apothekers zich tot de top van de inkomensverdieners in Nederland mogen rekenen, onnodig grievend en denigrerend zou zijn.

Hierbij kan in het midden blijven of de Minister gelijk heeft wanneer zij uitgaat van een gemiddeld feitelijk inkomen van f 360.000,- (Productie X, Conclusie van Antwoord Van der Hoeven), zijnde twee maal het norminkomen danwel of KNMP gelijk heeft met haar stelling dat gemiddeld een apotheker een bruto inkomen heeft van f 180.000,-. Ook het laatst genoemde inkomen is immers meer dan driemaal het als modaal gekenschetste inkomen.

In dit verband merkt de rechtbank nog op dat het door KNMP niet in rechte bestreden en acceptabel geacht artikel in Elsevier van 17 december 1994 (productie 14 Conclusie van Eis)

melding maakt van een bruto-inkomen van gemiddeld 1 miljoen gulden (en een brutowinst van f 400.000,= per winkel). De tussenkopjes "te veel kortingen ontvangen" en "te veel premie betaald" sluiten aan bij hetgeen hierboven is besproken aangaande de kop van het artikel en de oogvanger en vervullen derhalve een functionele rol, zonder onnodig grievend of denigrerend te zijn.

3.6. Ook in totaliteit beschouwd meent de rechtbank dat, rekening houdend met alle omstandigheden van het geval, in het artikel geen sprake is van onnodig grievende of denigrerende stellingnames jegens (de leden van) KNMP . Het artikel is zonder meer kritisch, soms in haar uitwerking ronduit slordig, doch gericht op informatieverstrekking aan (ter nadere meningsvorming van) een op zich beperkte doelgroep aangaande een in de belangstelling van publiek en politiek staand fenomeen (B&K) en niet specifiek erop gericht de beroepsgroep van apothekers als zodanig in diskrediet te brengen. Althans dit laatste is naar het oordeel van de rechtbank niet gebleken. Dat de persvrijheid somtijds met zich brengt - conform de taak van een kritische pers - dat beroepsgroepen en hun professioneel optreden vol en hen onwelgevallig in de schijnwerper worden geplaatst vormt een uitdrukkelijk onderdeel van een goed georganiseerde democratische samenleving waaraan ook apothekers zich dienen te onderwerpen.

Tenslotte hebben NVB en Van der Hoeven naar aanleiding van het verwijt dat KNMP geen mogelijkheid tot weerwoord is geboden, ook niet achteraf, onweersproken gesteld dat zulks nimmer door haar is verzocht. Uit de bij pleidooi overgelegde correspondentie (productie 22) lijkt te blijken dat zijdens KNMP inderdaad terstond om rectificatie en niet eerst om het geven van een weerwoord bijvoorbeeld in de eerstvolgende De Belastingbetaler is gevraagd, zodat het niet bieden van de mogelijkheid tot een weerwoord geen rol in dezen kan vervullen.

3.7. De rechtbank zal de gevorderde rectificatie en daarmee samenhangende vorderingen afwijzen. KNMP zal als in het ongelijk gestelde partij in de kosten van de procedure worden veroordeeld.

4. De beslissing.:

De Rechtbank:

wijst het door KNMP gevorderde af;

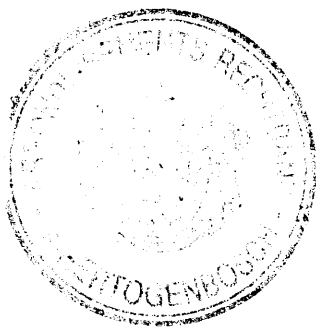
veroordeelt KNMP in de kosten van de procedure aan de zijde van NVB tot op heden begroot op f 370,= terzake van verschotten en f 2580,= terzake van salaris procureur;

veroordeelt KNMP in de kosten van de procedure aan de zijde van Van der Hoeven tot op heden begroot op f 370,= terzake van verschotten en f 2580,= terzake van salaris procureur.

Dit vonnis is gewezen door mrs. Thijsen, voorzitter, Hendriks-Jansen en De Moor, leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 30 oktober 1998 in tegenwoordigheid van de griffier.

type: RdM/AvdB

coll: *ku*

Get.: F. Hulsenboom Get. Mr H.G. Robers
VOOR GROSSE / ~~AFGELEIDE~~

Afgegeven aan de Procureur van ~~de~~ gedaagde sub 2

DE GRIFFIER DER ARRONDISSEMENTS-
RECHTBANK te 's-HEITOGENBOSCH

F. Hulsenboom